

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7195/2022
31.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Петрић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Крагујевца, кога заступа Градски правобранилац Града Крагујевца, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5356/21 од 20.09.2021. године, у седници одржаној 31.08.2022. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5356/21 од 20.09.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Р1 20/20 од 24.02.2021. године, ставом првим изреке утврђено је да предлагач као закупац по основу Уговора о закупу стана број .. од 05.09.2007. године и Уговора о закупу стана број .. од 15.07.2014. године, закљученим са ЈП „Градска стамбена агенција“, има право на откуп стана, ближе описаног у овом ставу изреке, који је у власништву противника предлагача. Ставом другим изреке, утврђена је откупна цена стана у износу од 22.439,70 евра у динарској противвредности која је на дан вештачења износила 2.636.664,75 динара по средњем курсу НБС и обавезан је предлагач да исплати противнику предлагача откупну цену стана са роком отплате од 20 година. Ставом трећим изреке, одређено је да ово решење замењује уговор о откупу стана и да ће послужити предлагачу као ваљан правни основ за укњижбу права својине и других права код надлежног органа по правноснажности решења. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да на име трошкова поступка исплати предлагачу износ од 100.500,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 5356/21 од 20.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу Р1 20/20 од 24.02.2021. године. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу четвртим изреке тако што је обавезан противник предлагача да на име трошкова поступка исплати предлагачу износ од 199.560,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС2 број 55/2014), установљено је правобранилаштво као орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе. Послове из надлежности правобранилаштва обавља правобранилац и његови заменици, и то као у Државном правобранилаштву, тако и у правобранилаштвима аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа.

Члан 11. став 4. Закона о правобранилаштву прописује да када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат. Како Закон о правобранилаштву цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, а према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, то значи да у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. Све напред наведено о заступању од стране државног правобранилаштва односи се и на правобранилаштво јединице локалне самоуправе, сходно одредби члана 53. став 2. Закона о правобранилаштву.

Сходно наведеном, а имајући у виду да је ревизију изјавило запослено лице у градском правобранилаштву, односно самостални саветник, које није правобранилац нити његов заменик, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 413. ЗПП у вези члана 410 став 2. тачка 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**